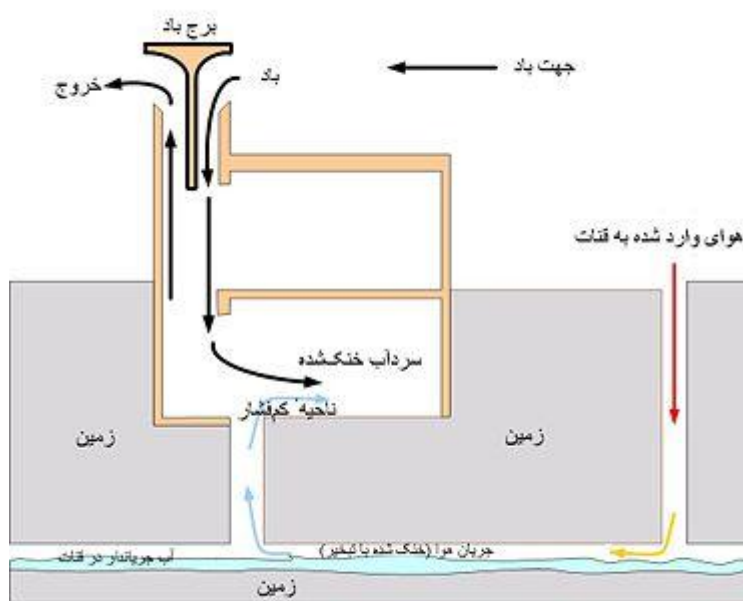

بادگیر

بادگیر جزئی از کالبد ساختمانهای مناطق گرمسیری ایران است. در واقع، می‌توان بادگیر را سازه‌ای سنتی برای خنک سازی ایستا و خود بخودی داخل ساختمان تعریف کرد. نحوه کارکرد بادگیرها به صورت کولرهای آبی امروزی است؛ به این صورت که باد از منفذها و شیارهای بادگیر داخل می‌شود و از روی سامانه آبی تعبیه شده درون آن (در نتیجه عمل تبخیر، که عملی گرماگیر است) عبور می‌کند و سرد می‌شود و هوای داخل بنا را خنک می‌کند.

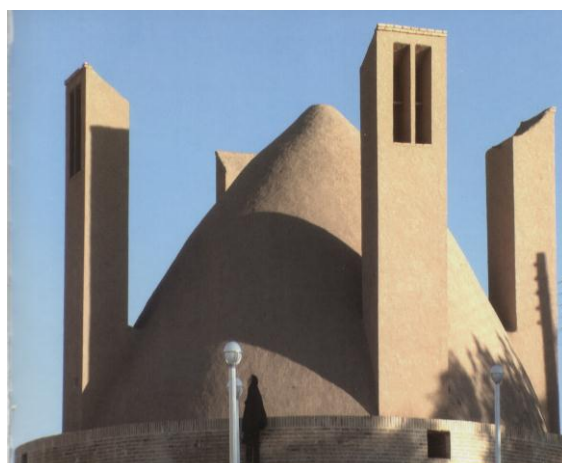
طرح شماتیکی از نحوه عملکرد بادگیرها

بادگیر، نوع ابتدایی تهویه مطبوع، از ابداعات ایرانیان به شمار می‌رود و از دیرباز جزء نمادهای تمدن ایرانی بوده است. استفاده از بادگیر در ایران سابقه‌ای بسیار طولانی دارد تا آنجا که برخی پژوهشگران، بنا بر شواهد باستانشناختی، تاریخ 4000 سال قبل از میلاد را برای آن رقم زده‌اند.

بادگیر اعظم بازار بزرگ کرمان، بادگیر و آب‌انبار رضوان‌شهر، بادگیرهای محله فهادان یزد، بادگیر و آب‌انبار شهر میبد، بادگیر چقی سیرجان، بادگیرهای بندرعباس و لارستان و قشم و چابهار، از بادگیرهای بسیار دیدنی ایران به شمار می‌روند. بلندترین بادگیر جهان، یعنی بادگیر باغ دولت آباد، با 18 متر درازا، در شهر یزد قرار دارد.

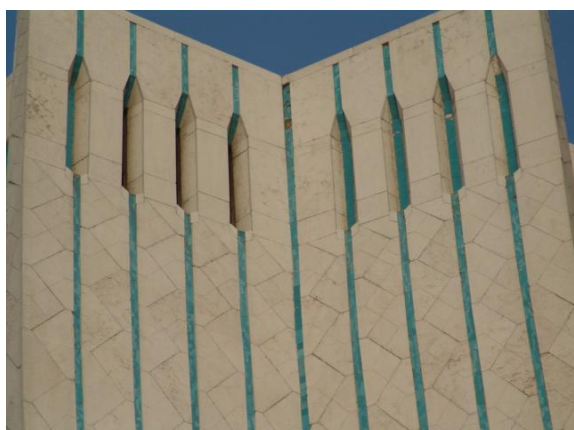

بادگیر باغ دولت‌آباد یزد (بلندترین بادگیر جهان)

بادگیر و آب‌انبار تاریخی شهرستان میبد

در برج آزادی نیز فضایی مانند بادگیرها در رأس برج شبیه‌سازی شده است؛ از این رو، در چهار سوی طبقه آخر بنا، شیارهایی عمودی مشابه دریچه‌های بادگیر (چشمه‌ها) وجود دارد. این شیارها، افزون بر استفاده زیباشناختی و تزئینی در طرح بنا، به تهویه هوای داخل بنا نیز کمک می‌کند.

بادگیرهای برج آزادی (نمای خارجی)

بادگیرهای برج آزادی (نمای داخلی)